

31997R1466

2.8.1997

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 209/1

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1466/97**ze dne 7. července 1997****o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 103 odst. 5 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 189c Smlouvy ⁽²⁾,

- (1) vzhledem k tomu, že cílem Paktu o stabilitě a růstu jsou zdravé veřejné finance jakožto prostředek posilující podmínky pro stabilitu cen a silný udržitelný růst přispívající k vytváření pracovních míst;
- (2) vzhledem k tomu, že Pakt o stabilitě a růstu je tvořen tímto nařízením, zaměřeným na posílení dohledu nad stavy rozpočtů a na dohled nad hospodářskými politikami a jejich koordinací, nařízením Rady (ES) č. 1467/97 ⁽³⁾, jehož cílem je urychlit a vyjasnit postup při nadměrném schodku, a usnesením Evropské rady ze dne 17. června 1997 o Paktu o stabilitě a růstu ⁽⁴⁾, které v souladu s článkem D Smlouvy o Evropské unii stanoví obecné politické směry pro řádné a včasné provedení Paktu o stabilitě a růstu, a zejména pro dodržo-

vání střednědobého cíle téměř vyrovnaného nebo přebytkového stavu rozpočtů, k čemuž se všechny členské státy zavázaly, pro přijetí nápravných rozpočtových opatření, která považují za potřebná k docílení jejich stability, a pro zavedení konvergenčních programů, pokud získané informace naznačují současné nebo očekávané odchýlení od střednědobého rozpočtového cíle;

- (3) vzhledem k tomu, že ve třetí etapě hospodářské a měnové unie jsou podle článku 104c Smlouvy členské státy jednoznačně povinny vyvarovat se nadměrných schodků veřejných financí; že podle článku 5 Protokolu č. 11 o některých ustanoveních týkajících se Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, připojeného ke Smlouvě, se čl. 104c odst. 1 nevztahuje na Spojené království, pokud nepřejde do třetí etapy; že se na Spojené království i nadále vztahuje povinnost snažit se vyvarovat nadměrných schodků veřejných financí, stanovená v čl. 109e odst. 4;
- (4) vzhledem k tomu, že dodržování střednědobého cíle téměř vyrovnaného nebo přebytkového stavu rozpočtů umožňuje členským státům vypořádat se s běžnými konjunkturálními výkyvy a přitom udržovat schodek veřejných rozpočtů v maximální výši odpovídající referenční hodnotě 3 % HDP;
- (5) vzhledem k tomu, že je vhodné doplnit postup mnohostranného dohledu podle čl. 103 odst. 3 a 4 systémem včasného varování, na jehož základě Rada v časném stadiu upozorní členský stát na nutnost nápravného rozpočtového zákroku k zabránění vzniku nadměrného schodku veřejných financí;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 368, 6.12.1996, s. 9.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 28. listopadu 1996 (Úř. věst. C 380, 16.12.1996, s. 28), společný postoj Rady ze dne 14. dubna 1997 (Úř. věst. C 146, 30.5.1997, s. 26) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 29. května 1997 (Úř. věst. C 182, 16.6.1997).

⁽³⁾ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 236, 2.8.1997, s. 1.

- (6) vzhledem k tomu, že postup mnohostranného dohledu podle čl. 103 odst. 3 a 4 by měl dále pokračovat sledováním celého rozsahu hospodářského vývoje v každém členském státě a ve Společenství, jakož i souladu hospodářských politik s hlavními směry hospodářských politik uvedenými v čl. 103 odst. 2; že pro sledování tohoto vývoje je vhodné podávat informace v podobě stabilizačních a konvergenčních programů;
- (7) vzhledem k tomu, že je třeba stavět na užitečných zkušenostech získaných s konvergenčními programy během prvních dvou etap hospodářské a měnové unie;
- (8) vzhledem k tomu, že členské státy přijímající jednotnou měnu (dále jen „zúčastněné členské státy“) dosáhnou v souladu s čl. 109j vysokého stupně udržitelné konvergence, a zejména dlouhodobě udržitelného stavu veřejných financí; že udržování zdravého rozpočtového stavu v těchto členských státech bude nezbytné k podpoře cenové stability a ke zlepšení podmínek pro udržitelný růst výkonu a zaměstnanosti; že je třeba, aby tyto členské státy předkládaly střednědobé programy (dále jen „stabilizační programy“); že je třeba vymezit jejich hlavní obsah;
- (9) vzhledem k tomu, že členské státy, které nepřijaly jednotnou měnu (dále jen „nezúčastněné členské státy“), budou muset provádět politiku zaměřenou na vysoký stupeň udržitelné konvergence; že je třeba, aby tyto členské státy předkládaly střednědobé programy (dále jen „konvergenční programy“); že je třeba vymezit jejich hlavní obsah;
- (10) vzhledem k tomu, že v usnesení ze dne 6. června 1997 o zavedení mechanismu směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie vydala Evropská rada obecné politické směry, podle kterých se ve třetí etapě hospodářské a měnové unie zavede mechanismus směnných kurzů (dále jen „ERM2“); že měny nezúčastněných členských států účastnících se ERM2 budou mít střední kurz vůči euru a tím budou poskytovat referenční bod pro posuzování přiměřenosti jejich politik; že ERM2 bude rovněž pomáhat chránit je i členské státy přijímající euro proti neoprávněným tlakům na devizových trzích; že nicméně k umožnění přiměřeného dohledu v Radě předloží nezúčastněné členské státy, které se neúčastní ERM2, své politiky v konvergenčních programech zaměřených na stabilitu, aby tím zabránily nevyrovnanostem reálných směnných kurzů a přílišným výkyvům nominálních směnných kurzů;
- (11) vzhledem k tomu, že trvalá konvergence hospodářských zásad je předpokladem pro udržitelnou stabilitu směnných kurzů;
- (12) vzhledem k tomu, že je třeba stanovit harmonogram předkládání stabilizačních a konvergenčních programů a jejich aktualizací;
- (13) vzhledem k tomu, že v zájmu průhlednosti a informované veřejné diskuse je třeba, aby členské státy své stabilizační a konvergenční programy zveřejňovaly;
- (14) vzhledem k tomu, že by Rada při zkoumání a sledování stabilizačních a konvergenčních programů, a zejména jejich střednědobých rozpočtových cílů či cest k postupnému dosažení těchto cílů, měla brát v úvahu odpovídající konjunkturální a strukturální vlastnosti hospodářství každého členského státu;
- (15) vzhledem k tomu, že v této souvislosti by měla být věnována zvláštní pozornost stavům rozpočtu závažně se odchylicím od cíle téměř vyrovnaného či přebytkového rozpočtu; že je vhodné, aby Rada vydávala včasné varování s cílem zabránit vzniku nadměrného schodku veřejných financí členského státu; že v případě trvalého rozpočtového poklesu by Rada měla zesílit své doporučení a zveřejnit je; že Rada může nezúčastněným členským státům doporučit opatření ke zvýšení účinnosti jejich konvergenčních programů;
- (16) vzhledem k tomu, že konvergenční i stabilizační programy vedou ke splnění podmínek hospodářské konvergence uvedené v článku 104c,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

ODDÍL 1

ÚČEL A DEFINICE

Článek 1

Nařízení stanoví pravidla zahrnující obsah, předkládání, kontrolu a sledování stabilizačních a konvergenčních programů

jako součásti mnohostranného dohledu Rady s cílem včas předejít vzniku nadměrných schodků veřejných financí a posílit dohled nad hospodářskými politikami a jejich koordinací.

Článek 2

Pro účely tohoto nařízení se „zúčastněnými členskými státy“ rozumějí členské státy, které přijímají v souladu se Smlouvou jednotnou měnu, a „nezúčastněnými členskými státy“ se rozumějí členské státy, které jednotnou měnu nepřijaly.

ODDÍL 2

STABILIZAČNÍ PROGRAMY

Článek 3

1. Každý zúčastněný členský stát předkládá Radě a Komisi pravidelně podle článku 103 Smlouvy informace potřebné k mnohostrannému dohledu v podobě stabilizačního programu, který poskytuje základ pro cenovou stabilitu a pro silný udržitelný růst přispívající k vytváření pracovních míst.

2. Stabilizační program poskytuje tyto informace:

- a) střednědobý cíl téměř vyrovnaného nebo přebytkového stavu rozpočtu, cestu k postupnému dosažení tohoto cíle pro celkový přebytek/schodek veřejných financí a očekávanou tendenci míry celkového veřejného dluhu;
- b) hlavní prognózy očekávaného hospodářského vývoje a důležitých ekonomických proměnných vztahujících se k plnění stabilizačního programu, jako jsou veřejné investiční výdaje, růst reálného hrubého domácího produktu (HDP), zaměstnanost a inflace;
- c) popis přijímaných nebo navrhovaných rozpočtových opatření a jiných opatření hospodářské politiky k dosažení cílů programu a pro hlavní rozpočtová opatření odhad jejich kvantitativního účinku na rozpočet;
- d) rozbor otázky, jak by změny hlavních hospodářských předpokladů ovlivnily stav rozpočtu a dluhu.

3. Informace o tendencích míry celkového přebytku/schodku veřejných financí a veřejného dluhu a o hlavních hospodářských předpokladech zmíněných v odst. 2 písm. a) a b) se předkládají každoročně a zahrnují běžný rok, předcházející rok a nejméně tři následující roky.

Článek 4

1. Stabilizační programy budou předloženy do 1. března 1999. Poté se každoročně předkládají aktualizované programy. Členský stát, který přijme jednotnou měnu v pozdější etapě, předloží stabilizační program do šesti měsíců od rozhodnutí Rady o jeho účasti na jednotné měně.

2. Členské státy zveřejní své stabilizační programy a jejich aktualizace.

Článek 5

1. Na základě hodnocení Komise a výboru zřízeného článkem 109c Smlouvy přezkoumá Rada v rámci mnohostranného dohledu podle článku 103, zda střednědobý rozpočtový cíl ve stabilizačním programu poskytuje bezpečný prostor k zabránění vzniku nadměrného schodku, zda jsou hospodářské předpoklady, na nichž je stabilizační program založen, reálné a zda jsou přijímaná nebo navrhovaná opatření dostatečná pro zamýšlenou cestu k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle.

Rada dále přezkoumá, zda obsah stabilizačního programu usnadňuje užší koordinaci hospodářských politik a zda jsou hospodářské politiky daného členského státu v souladu s hlavními směry hospodářské politiky.

2. Rada přezkoumá stabilizační program uvedený v odstavci 1 do dvou měsíců od předložení. Rada podá stanovisko k programu na doporučení Komise a po konzultaci s výborem zřízeným článkem 109c. Jestliže Rada v souladu s článkem 103 usoudí, že cíle a obsah programu by měly být posíleny, vyzve ve svém stanovisku dotyčný členský stát, aby svůj program upravil.

3. Výbor zřízený článkem 109c přezkoumává aktualizované stabilizační programy na základě hodnocení Komise; případně může aktualizované programy přezkoumat také Rada postupem podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Článek 6

1. Jako součást mnohostranného dohledu podle čl. 103 odst. 3 sleduje Rada provádění stabilizačních programů na základě informací poskytovaných zúčastněnými členskými státy a na základě hodnocení Komise a výboru zřízeného článkem 109c, zejména s ohledem na odhalení současného nebo očekávaného závažného odchýlení stavu rozpočtu od střednědobého rozpočtového cíle nebo od cesty k postupnému dosažení tohoto cíle, jak je uveden v programu přebytku/schodku veřejných financí.

2. Zjistí-li Rada závažné odchýlení stavu rozpočtu od střednědobého rozpočtového cíle nebo od cesty k postupnému dosažení tohoto cíle, zašle s úmyslem vydat včasné varování podle čl. 103 odst. 4 dotyčným členskému státu doporučení k přijetí nezbytných úprav, aby bylo zabráněno vzniku nadměrného schodku.

3. Shledá-li Rada při následném sledování, že se stav rozpočtu trvale nebo vzrůstající měrou odchyluje od střednědobého cíle nebo od cesty k postupnému dosažení tohoto cíle, doporučí na základě čl. 103 odst. 4 dotyčným členskému státu, aby ihned přijal nápravná opatření, a může doporučení v souladu s uvedeným článkem zveřejnit.

ODDÍL 3

KONVERGENČNÍ PROGRAMY

Článek 7

1. Každý nezúčastněný členský stát předkládá Radě a Komisi pravidelně podle článku 103 Smlouvy informace potřebné k mnohostrannému dohledu v podobě konvergenčního programu, který poskytuje základ pro cenovou stabilitu a pro silný a udržitelný růst vedoucí k vytváření pracovních míst.

2. Konvergenční program poskytuje tyto informace, zejména o proměnných týkajících se konvergence:

a) střednědobý cíl téměř vyrovnaného nebo přebytkového stavu rozpočtu, cestu k postupnému dosažení tohoto cíle pro celkový přebytek/schodek veřejných financí; očekávanou tendenci míry celkového veřejného dluhu; střednědobé cíle měnové politiky; vztah těchto cílů ke stabilitě cen a směnných kurzů;

b) hlavní prognózy očekávaného hospodářského vývoje a důležitých ekonomických proměnných vztahujících se k plnění konvergenčního programu, jako jsou veřejné investiční výdaje, růst reálného hrubého domácího produktu (HDP), zaměstnanost a inflace;

c) popis přijímaných nebo navrhovaných rozpočtových opatření a jiných opatření hospodářské politiky k dosažení cílů programu a pro hlavní rozpočtová opatření odhad jejich kvantitativního účinku na rozpočet;

d) rozbor otázky, jak by změny hlavních hospodářských předpokladů ovlivnily stav rozpočtu a dluhu.

3. Informace o tendencích míry celkového přebytku/schodku veřejných financí a veřejného dluhu a o hlavních hospodářských předpokladech zmíněných v odst. 2 písm. a) a b) se předkládají každoročně a zahrnují běžný rok, předcházející rok a nejméně tři následující roky.

Článek 8

1. Konvergenční programy budou předloženy do 1. března 1999. Poté se každoročně předkládají aktualizované programy.

2. Členské státy zveřejní své konvergenční programy a jejich aktualizace.

Článek 9

1. Na základě hodnocení Komise a výboru zřízeného článkem 109c Smlouvy přezkoumá Rada v rámci mnohostranného dohledu podle článku 103, zda střednědobý rozpočtový cíl v konvergenčním programu poskytuje bezpečný prostor k zabránění vzniku nadměrného schodku, zda jsou hospodářské předpoklady, na nichž je konvergenční program založen, reálné a zda jsou přijímaná nebo navrhovaná opatření dostatečná pro zamýšlenou cestu k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle.

Rada dále přezkoumá, zda obsah konvergenčního programu usnadňuje užší koordinaci hospodářských politik a zda jsou hospodářské politiky daného členského státu v souladu s hlavními směry hospodářské politiky.

2. Rada přezkoumá konvergenční program uvedený v odstavci 1 do dvou měsíců od předložení. Rada podá stanovisko k programu na doporučení Komise a po konzultaci s výborem zřízeným článkem 109c. Jestliže Rada v souladu

s článkem 103 usoudí, že cíle a obsah programu by měly být posíleny, vyzve ve svém stanovisku dotýčný členský stát, aby svůj program upravil.

3. Výbor zřízený článkem 109c přezkoumává aktualizované konvergenční programy na základě hodnocení Komise; případně může aktualizované programy přezkoumat také Rada postupem podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Článek 10

1. Jako součást mnohostranného dohledu podle čl. 103 odst. 3 sleduje Rada provádění konvergenčních programů na základě informací poskytovaných nezúčastněnými členskými státy podle čl. 7 odst. 2 písm. a) tohoto nařízení a na základě hodnocení Komise a výboru zřízeného článkem 109c, zejména s ohledem na odhalení současného nebo očekávaného závažného odchýlení stavu rozpočtu od střednědobého rozpočtového cíle nebo od cesty k postupnému dosažení tohoto cíle, jak je uveden v programu přebytku/schodku veřejných financí.

Rada dále sleduje hospodářské politiky nezúčastněných členských států s ohledem na cíle konvergenčních programů, aby zajistila, že jejich politiky jsou zaměřeny na stabilitu, a tím na předcházení nevyrovnanostem reálných směnných kurzů a nadměrným výkyvům nominálních směnných kurzů.

2. Zjistí-li Rada závažné odchýlení stavu rozpočtu od střednědobého rozpočtového cíle nebo od cesty k postupnému dosažení tohoto cíle, zašle s úmyslem včas varovat podle čl. 103 odst. 4 dotýčnému členskému státu doporučení k přijetí

nezbytných úprav, aby bylo zabráněno vzniku nadměrného schodku.

3. Shledá-li Rada při následném sledování, že se stav rozpočtu trvale nebo vzrůstající měrou odchyluje od střednědobého cíle nebo od cesty k postupnému dosažení tohoto cíle, doporučí na základě čl. 103 odst. 4 dotýčnému členskému státu, aby ihned přijal nápravná opatření, a může doporučení v souladu s uvedeným článkem zveřejnit.

ODDÍL 4

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 11

Jako součást mnohostranného dohledu podle tohoto nařízení provede Rada celkové hodnocení podle čl. 103 odst. 3.

Článek 12

V souladu s čl. 103 odst. 4 druhým pododstavcem zahrnou předseda Rady a Komise do zprávy pro Evropský parlament výsledky mnohostranného dohledu prováděného podle tohoto nařízení.

Článek 13

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. července 1998.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. července 1997.

Za Radu
předseda
J.-C. JUNCKER